

VIATGES

Passejant per Sevilla

text i fotografies: Josepa Blanch

Genets a la Feria

"Casetas" a la Feria

Façana de l'hosteria del laurel. Barri de Santa Cruz

Anem convidats a la *Feria de Abril* de Sevilla.

A l'aeroport, al facturar l'equipatge, com que és el dia de Sant Jordi, ens regalen una preciosa rosa groga, color de la companyia aèria, que ens emportem per obsequiar els nostres amfitrions sevillans.

L'avió surt amb retard. És ple d'andalusos simpàtics amb ganes d'arribar a la inauguració de la fira. Quan aterrem a Sevilla, per celebrar el mestratge del comandant, enmig de rialles i xerinola, fan *palmas*. L'ambient i l'alegria estan servits.

Lloc de contrastos i extrems. La Setmana Santa, fosca, negra, plena de pors, amb la llum dels ciris que pampalluguegen sobre els encaputxats liles, descalços i amb símbols gairebé masoquistes, que desfilen davant de la barreja de creients i turistes, que ho viuen amb misticisme i penitència o amb exotisme i curiositat. Per a tots una posada en escena impecable, perfecta. I, a pocs dies d'aquest espantall, la gresca i la diversió transformen la ciutat en un nou espai.

Milers de bombetes s'encenen a les dotze de la nit del primer dia de la fira. És l'hora del *alumbrao de La Portada del Real de la Feria*. A les casetas, els seus propietaris, familiars i amics, vestits de gala, ja fa estona que sopen amb *pescaito frito*, *salmorejo*, *presa*, bon pernil ibèric, *rebujito*, *manzanilla*, *fino*, cervesa..... Hospitalaris i molt amables, ens conviden a afegir-nos a la seva festa. A les seves cares, la rialla hi és sempre present, els ulls els parlen, ens saluden efusivament, ens reben amb els braços oberts.

A partir d'ara, música, ball, color, menjar, beure..... vida. Per estar a l'alçada, ens vestim de *flamencas*, no ens falta detall, vestit de *topos* amb farbalans, *manton*, *peineta*, arracades llargues, flor i, si s'escau, castanyoles. Amb una mica més de *rebujito* al cap que als peus, m'atreveixo a pujar a un *tablaó* i fer malbé unes *sevillanes*. Tinc clar que la gràcia i l'elegància en el ball són innates, però m'ho passo molt bé i això sí que compta.

Al carrer, el passeig de carruatges i de cavalls és una meravella. L'estampa dels genets abillats de *corto*, amb les amazones a la gropa assegudes de costat, és preciosa. Els carreters, amb els vestits típics d'acord amb el carruatge que menen, passegen els seus amos i convidats en un festival de colors i bellesa. Els cavalls semblen il·lustrats, tots grassos i lluent, amb guarnits, regnes, fermalls i selles de luxe, són vertaders exemplars de bèstia mimada i estimada. El repic del trot i dels picarols s'atura de tant en tant, ja que es fan veritables embussos.

Catedral de Sevilla

Tots els colors hi són presents. Les casetes amb els tendals ratllats verds i vermells. El terra amb l'*albero* groc impecable. Els fanalets voleiant al vent, escampen totes les tonalitats. Els homes vestits amb jaqueta fosca. I les dones, aquí la paleta de colors queda curta, des del blanc al negre, tots els matisos senyoregen tot aquest recinte i omplen tota la ciutat.

Bunyols, xurros i xocolata, deliciosos, oferts per les gitanes, serveixen per reduir, si cal, la *caparra*. Per als més joves, i a continuació de la fira, una gran esplanada amb atraccions de tota mena per rematar la vetllada. Per acabar de fer-nos contents, ens expliquen que, als orígens, al segle XVIII, aquesta fira era de bestiar, i que un català i un basc, que hi van anar a fer tractes, van veure la manera de donar-hi més ressò, i van muntar els inicis del que és ara aquesta festa popular. Pensem, i ells també ho pensen, que de ben segur hi van veure negoci. Evidentment no es van equivocar.

Ja sadollats de *feria*, ens deixem emportar per l'olor de la flor del taronger i les liles, fins al centre de la ciutat. Ja queda poca flor als arbres, però encara és agradable tancar els ulls i flairar l'aire. Ens agradaria poder envasar aquest perfum. De ben cert que seria la màxima creació de qualsevol perfumista de prestigi.

Visitem la magnífica catedral gòtica, la tercera del món en grandària, i admirem el minaret, La Giralda, encara l'original de l'antiga gran mesquita, que entre els segles XIII i XIV, l'invasor va convertir en aquest magnífic temple catòlic, respectant-ne el campanar.

Les arrels musulmanes són paleses a bona part de l'arquitectura. El Real Alcázar, la Casa de Pilatos, meravellosos palaus ben restaurats i conservats, on les filigranes en els arcs, finestrals i columnes, semblen talment puntes de coixí.

Són veritables treballs d'artesanía finíssima en fusta, marbre, pedra, ceràmica....

De cara al Guadalquivir, ample i cabalós, la plaça de toros de La Maestranza, de típica arquitectura sevillana, pintada de groc i blanc, és reconeguda arreu. També, aquí ran de riu, la Torre del Oro fa de guaita a la ciutat. Ben asseguts a l'altra riba, a Triana, i a la nit, contemplar-la ben enllumenada és un bonic paisatge.

Cal anar fins a l'església de La Macarena per admirar la bonica imatge de la Verge. La seva expressió de tristesa, amb les llàgrimes de dolor profund cara avall, és d'una finor i bellesa excepcionals.

Passegem pel barri de Santa Cruz, l'antic call jueu. Carrers estrets, patis molt ben arrangats i plens de flors, la casa on va néixer Murillo, l'Hospital dels Venerables, els tarongers encara amb els fruits penjant, els jardins de Murillo, la plaça de Santa Cruz... A la plaça de Doña Elvira, bancs per reposar, enmig de rosers plens de poncelles i roses ja esclatades, vermelles com el foc o la sang. Ha plogut i ja és capvespre. En un carreró quiet i ombrívol ens sembla veure reflectit, a la pedra mullada del terra, un *embozado*, serà Don Juan Tenorio que busca La Posada del Laurel? Aquí la popular obra de Zorrilla és ben present i gairebé és llegenda.

La llum, el color, la passió, l'amabilitat, la gent, la vida, conviden a viatjar a Sevilla i fer de l'estada un gaudi per als sentits. ●

Galeria

EXPOSICIONS
OBRA PERMANENT

PASSEIG DE LA PLAÇA MAJOR, 27
08201 Sabadell • Telf./fax 93 727 37 94